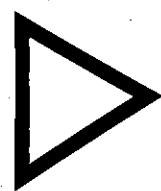

**Stedelijk
Museum**

BUREAU

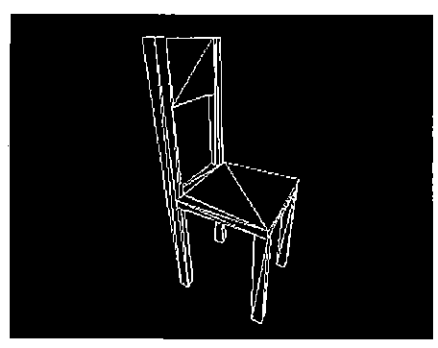
AMSTERDAM

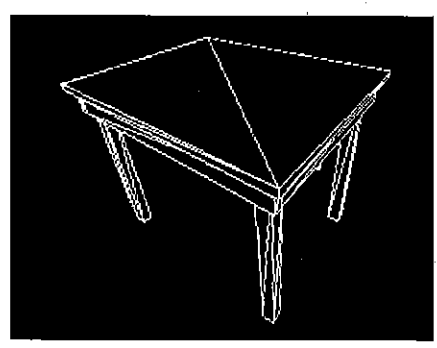
NO 5

ROZENSTRAAT 59 / 1016 NN AMSTERDAM

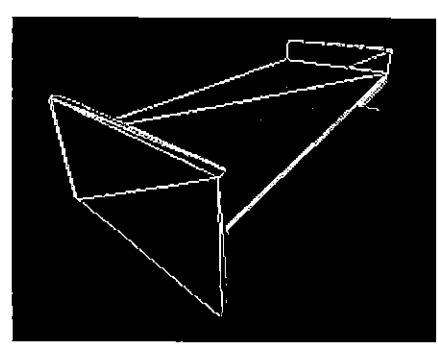
TEL 31(0)20 4220471 / FAX 31(0)20 6261730

SESSION

MULTIPLICATION

FEEL THIS

ROEL ACHTERBERG

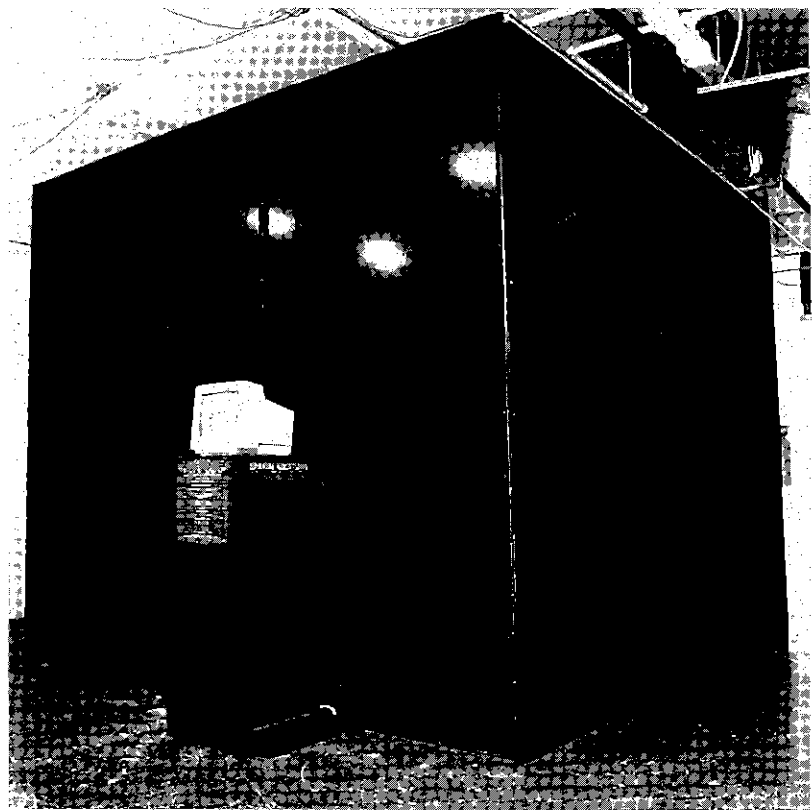
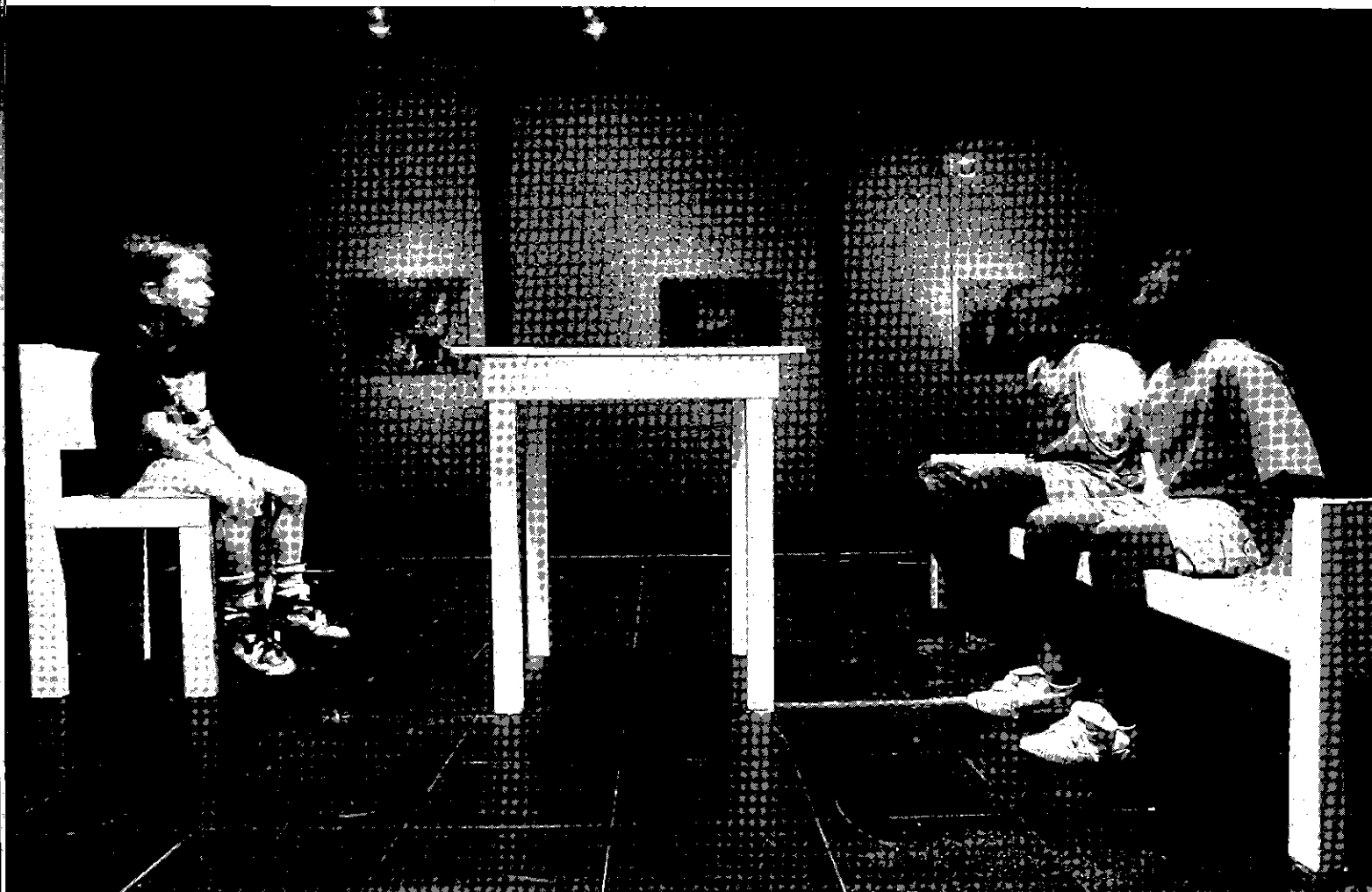
MONOLOGUE

DOMINIQUE GONZALEZ - FOERSTER

INTERIEUR

HERMEN MAAT

26.03.1994 - 01.05.1994

Hermen Maat, Spatial Locations, 1993-1994

HERMEN MAAT ISM RON MILTENBURG

SPATIAL LOCATIONS

Op het eerste gezicht lijkt de installatie 'Spatial Locations' te bestaan uit een eenvoudige ruimte met daarin een stoel, een tafel en een bed. Pas als een bezoeker de kamer binnengaat en gebruik maakt van de meubelstukken, beginnen ze hun diverse functies te onderscheiden. Hoe langer en hoe intensiever deze objecten worden gebruikt, hoe meer hun eigenschappen aan het licht treden. Dat helpt de kamer bij zijn zoektocht naar zijn eigen identiteit. De meubelen maken zich aanvankelijk kenbaar middels woordenboek definities, gevolgd door encyclopedische wetenswaardigheden. Al gauw trekken ze die door naar bestaande verhaallijnen (de tafel wordt bijvoorbeeld de Ronde Tafel van Koning Arthur), maar belanden uiteindelijk in een web van eigen vertellingen, versprekingen en verzinsels. Eigenlijk nemen ze een identiteit aan die een pose is. Voor de kamer is de maat dan vol. Waar net nog de bezoeker met 'one liners', 'slang' of schunnigheden werd aangemoedigd te onderzoeken, veinst de kamer nu hoofdpijn en stuurt ze weg.

"Interactiviteit is een belangrijk element in mijn werk. Het is een interessante manier om in te grijpen in de 'normale' omgang met en het kijken naar kunst. Dikwijls vraag ik bezoekers deel te nemen, om informatie, een handafdruk of bloed af te staan. Ze worden daarmee onderdeel van het werk. In deze installatie reageren stoel, tafel en bed op handelingen van de bezoekers, op lopen, zitten, snelle en langzame bewegingen.

De computer is daarbij nodig, een middel, geen doel op zich. De verdere ontwikkeling van het concept en de uitwerking zijn gedaan in samenwerking met Ron Miltenburg, van wiens hand tevens de teksten zijn.

Ook zulke samenwerkingen zijn een vorm van interactiviteit, als onderdeel van mijn zoektocht naar de specifieke identiteit van zaken die mijn omgeving bepalen."

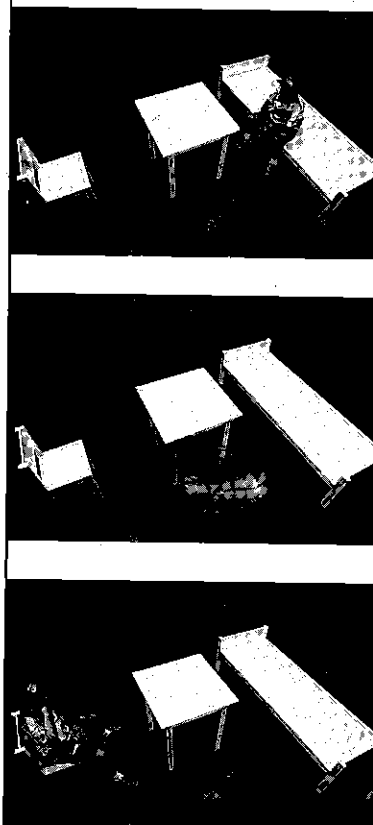
Hermen Maat, Spatial Locations, 1993-1994 (afbeeldingen omslag)

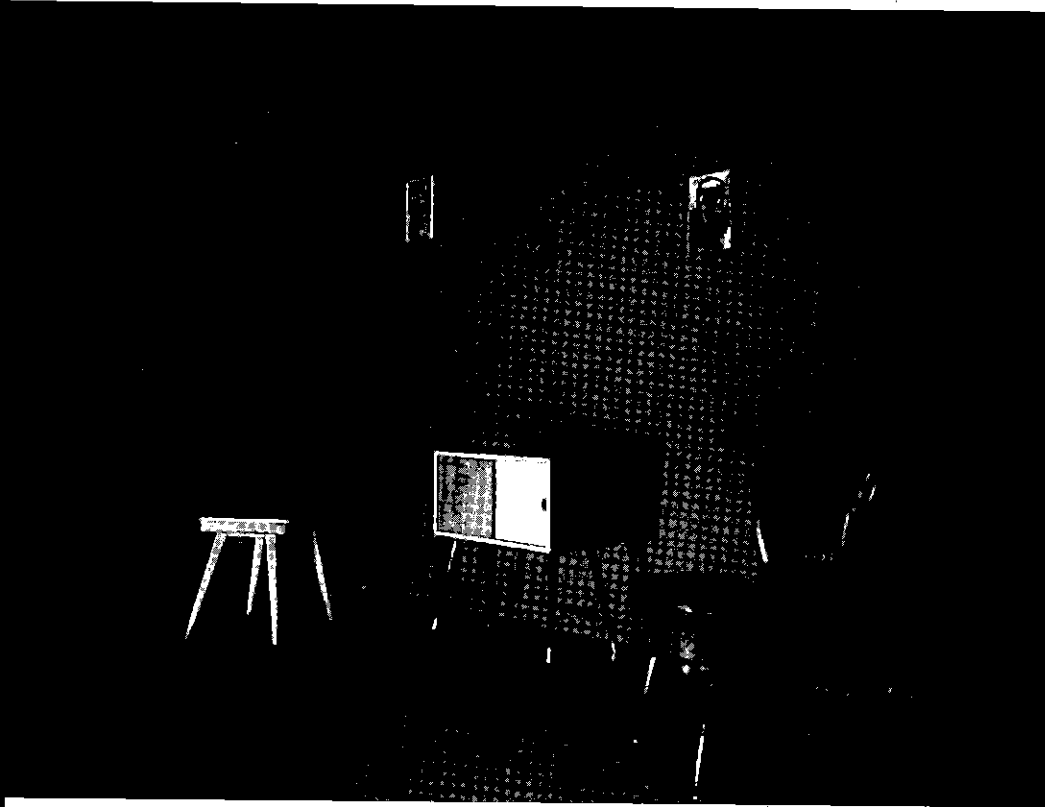
At first sight, the 'Spatial Locations' installation appears to consist of a simple space with a chair, a table and a bed in it. Only when the visitor enters and makes use of the furnishings do their various functions begin to distinguish themselves. The longer, and the more intensively, the objects are used, the more specific characteristics come to light. That helps the room in its own search for its identity. The pieces of furniture initially make themselves recognizable according to textbook definitions, followed by an encyclopedia of facts. Very quickly, they move on to existing storylines - the table becomes King Arthur's Round Table. But they finally come to land in a web of their own tales, contradictions and inventions. In fact, they take on an identity that is just a pose. By this time the room has had enough of it all. Where the visitor had just been encouraged to investigate through one-liners, slang and smutty remarks, the room now feigns a headache and sends him away.

"Interactivity is an important element in my work. It is an interesting way to intervene in the 'normal' way we deal with and look at art. I often ask visitors to take part. They are asked to give information, or a handprint, or to donate blood. They then become part of the work. In this installation the chair, the table and the bed react to the behavior of the visitors, to their walking or sitting, to whether they move quickly or slowly.

The computer is necessary here, a means for me and not an end in itself. The further development of the concept and its realization are done together with Ron Miltenburg, who also wrote the texts. Cooperative projects like this are also a form of interactivity, as a part of my search for the

specific identity of things that determine my environment."

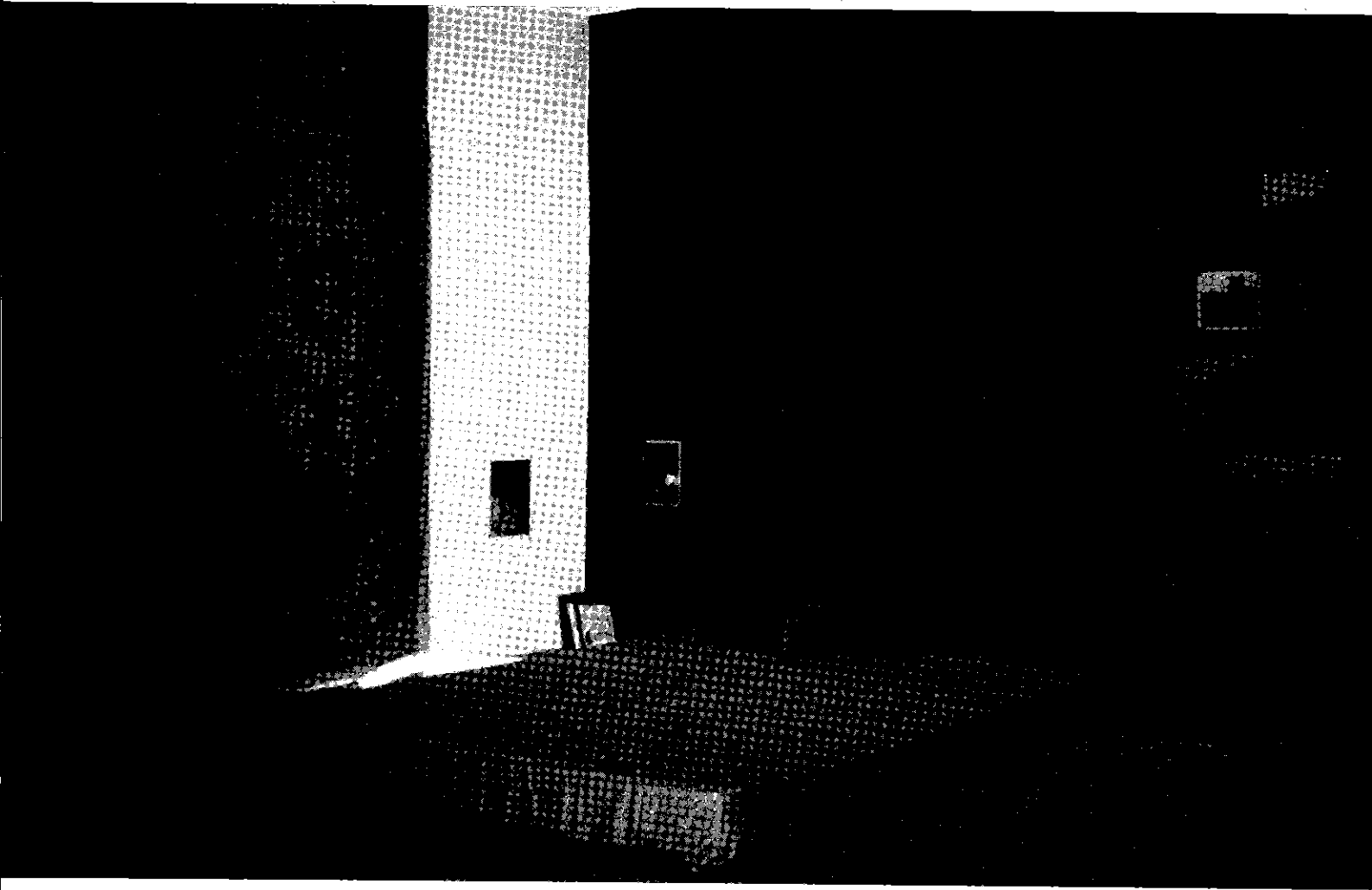

Dominique Gonzalez-Foerster, RWF, 1993, Esther Schipper, Keulen

Dominique Gonzalez-Foerster, Son esprit vert..., 1993, Villa Arson, Nice

Dominique Gonzalez-Foerster, Nos Années 70, 1992, Gio Marconi, Milaan

DOMINIQUE GONZALEZ-FOERSTER

De installaties van Dominique Gonzalez-Foerster hebben een sterk narratief karakter. Romans, (auto)biografieën, scenario's, jeugdherinneringen, dromen, en de gesprekken tussen psychoanalist en patiënt vormen het materiaal waarmee zij werkt. Gonzalez-Foerster beschrijft, vertaalt, interpreteert en adapteert. Herinneringen worden gefilterd, zoals in 'Nos Années 70'; de jeugd gehuld in hippieroze en paars. Zij beschrijft de geschiedenissen van haar personages met kleuren, objecten en kamers, de ruimtelijke vertellingen. L.C.

Biografie "Ik lees veel biografieën - ik kijk graag naar foto's van mensen - om de transformaties, de momenten, de achtergrond te zien. Ik ben geobsedeerd door wat je van een persoon kunt of zou kunnen laten zien. Deze fascinatie voor het biografische is, denk ik, nog steeds het belangrijkste uitgangspunt van mijn werk. Ik ben geïnteresseerd in verhalen vertellen met en over mensen. Maar ik heb geen belangstelling voor geheimen, tenzij de mensen die over zichzelf vertellen omdat ze van mening zijn dat ze deel van hun verhaal zijn. Op een bepaalde manier zijn veel plaatsen 'biografisch'. Slaapkamers, maar ook kantoren en andere kamers."

Kleur "Probeer je een huis met veel kamers voor te stellen. Maar het huis zelf bestaat niet, alleen de kamers. Bedenk nu dat je je bevindt in een oranje kamer verbonden met een paar vreemde herinneringen. Jaren later ben je opeens in een zacht blauw interieur en dan herinner je je de oranje plek. Dat oranje bed en muren zonder foto's, alleen kleur. Je bent in dit 'mentale' huis. Zonder de muren zijn de kamers veel sterker met elkaar verbonden. Van binnen verbonden door tijd en herinneringen. En kleuren spelen een belangrijke rol in deze verbinding en constructie."

Interieur "Mijn installaties zijn vaak 'interieurs'. Verleden jaar heb ik bijvoorbeeld in een huis in Keulen een reeks 'biografische appartementen' gemaakt, gebaseerd op de films en het leven van Rainer Werner Fassbinder. Ik ben al lange tijd gefascineerd door Fassbinders houding ten aanzien van interieurs in zijn films en in zijn privé-leven. In de Kunstverein in Hamburg heb ik een interieur, met drie kamers, gemaakt dat was geënt op de roman 'Tegen de keer' van J.K. Huysmans. Het was een soort hedendaagse versie daarvan: een appartement van een zeer cultureel geïnteresseerde alleenstaande. 'Tegen de keer' is een van de belangrijkste boeken die ik

ken, omdat het over het interieur gaat in relatie tot schoonheid, emotionaliteit en kleur."

"Het hele idee van interieur heeft ook te maken met het idee van het innerlijk. In het frans betekent het hetzelfde: 'interieur' is de binnenkant van een kamer en van een persoon. In mijn recentste installaties gebruik ik niet langer de afbeelding van een bepaald persoon. Het is minder specifiek op het uiterlijk gericht, en meer op het emotionele, op de innerlijke conditie."

Dominique Gonzalez-Foerster's installations have a strongly narrative character. Novels, (auto)biographies, scenarios, childhood recollections, dreams, nightmares and the conversations between psychoanalyst and patient make up the material with which she works. Gonzalez-Foerster describes, translates, interprets and adapts. Memories are filtered, as in 'Nos Années 70': youth cloaked in hippie-pink and purple. She describes the histories of her characters with colours, with objects and with rooms, the spatial tales. L.C.

Biography "I read a lot of biographies - I like to look at pictures of people - to look at the transformations, the moments, the background. I'm obsessed with what you can or could show of a person. How can you show a life or something about a life. This fascination with the biographical is, I think, still the main point of departure for my work. I am interested in telling stories with people, about people. But I'm not interested in revealing secrets unless people tell them themselves because they think it's part of their own story. In a way, a lot of places are 'biographical': bedrooms but offices and other rooms as well."

Colour "Try to imagine a house with many rooms. But the house itself doesn't exist, only the rooms. Now imagine you are inside an orange room connected to some strange memories. Years later you find yourself in this quiet blue interior and suddenly you re-

member this orange place. This orange bed and walls with no pictures on it, just colour. You are in this 'mental' house. Without any walls these rooms are connected in a much stronger way. They are connected on the inside through time and memories. And colour plays an important part in this connection and in its construction."

Interiors "My exhibitions are often like 'interiors'. For instance, last year, in a house in Cologne, I did a 'biographical apartment' based on the films and life of Rainer Werner Fassbinder. For quite a long time now I have been fascinated by Fassbinder's attitude towards interiors in his movies and in his private life. In the Kunstverein in Hamburg I proposed an interior (three rooms) based on 'A Rebours' (Against the Grain) by J.K. Huysmans. A kind of contemporary version: an apartment of an informed and cultured single person. For me 'A Rebours' is one of the most important books because it is about this question of interior related to aesthetics, emotionality, and colour."

"The whole idea of the interior is also the idea of the 'inside'. In French it's the same word: 'intérieur' - the inside of a room and the inside of a person. In some recent 'rooms', I no longer need to use the picture of a certain person. It is less specific in external appearances, and more related to inner states."

De Nederlandse Kunst. Het Mondriaanjaar
van Roel Achterberg in

Stedelijk Museum **BUREAU**
AMSTERDAM

ROZENSTRAAT 59 / 1016 NN AMSTERDAM

TEL 31(0)20 4220471 / FAX 31(0)20 6261730

OPEN DINSDAG T/M ZONDAG 11 TOT 17 UUR

een herdenkingstentoonstelling t.g.v. de vijftigste sterfdag van

Piet Mondriaan

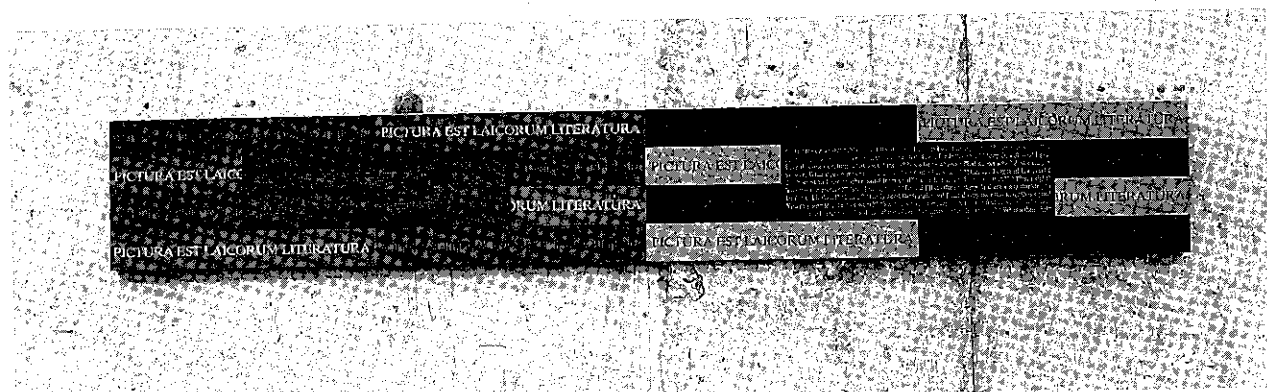
met dank aan velen, maar met name aan

Michel Ssuphor, mevrouw Oud, de heer en mevrouw Sijpe

26/3 - 1/5

1994

Roel Achterberg, De Nederlandse Kunst. Het Mondriaan Jaar (detail), 1994

Roel Achterberg, geen titel, 1991, Aleph, Almere

ROEL ACHTERBERG

"De titel van mijn installatie 'De Nederlandse Kunst.Het Mondriaan Jaar' is ironisch en dubbelzinnig; het is mijn kleine 'alternatieve' tentoonstelling als persoonlijke kanttekening bij de grote overzichtstentoonstellingen van Mondriaan dit jaar. Mij fascineert wat de tijd doet met kunstenaars, kunst en publiek. Schilderijen, als van Mondriaan, gaan een eigen leven leiden. Tegenstrijdigheden in de waardering ontstaan, evenals een nieuw publiek dat massaal op mammoet tentoonstelling afkomt. Ik bekijk het met een mengeling van verwondering en bewondering.

Mondriaan is een cultureel fenomeen geworden en ik probeer hem, in de tentoonstelling, terug te brengen tot aardse proporties. De oude mensen, die anekdotes vertellen over zijn persoonlijke leven, geven een zeer menselijke kant van Mondriaan te zien. De weduwe Oud spreekt o.a. over zijn scheren en zijn relatie tot vrouwen en Michel Seuphor imiteert zijn manier van praten. Hij is niet louter en alleen een genie. Zijn gebruik van beeldmiddelen als rood, geel en blauw, die aan de ene kant heilig verklaard zijn, worden ook weer van hun heiligheid ontdaan doordat ze tot pannelap, handdoek en in mijn geval, kussen zijn verworpen.

Mijn wanden krijgen geen egale kleur, maar een houtstructuur, waardoor het contrast met het 'Mondriaanatelier' maximaal wordt. Houtnerf is bij mij vaak een metafoor voor tijd. Want Mondriaan was bij zijn leven, zeker de tweede helft ervan, bekend bij een kleine groep ingewijden, maar de massale belangstelling nu voor zijn werk is eigenlijk ongehoord. Het vertelt ons waarschijnlijk meer over deze tijd dan over het werk van Mondriaan of zijn persoon of het culturele klimaat van zijn tijd. De belangstelling nu is natuurlijk ook een hele kunstmatige, door dat rare getal 50 geforceerd. Hoewel, de stijlmidelen zijn in de afgelopen 50 jaar onderhand tot vervelens toe, herhaald in alle mogelijke nieuwbouwprojecten, beeldende kunst en andere vormgevingsfenomenen. Iedereen kent of herkent het uit zijn of haar directe omgeving en het kan natuurlijk geen kwaad om de bron van tijd tot tijd onder de aandacht te brengen. Als we dan per ongeluk zouden vergeten dat het oorspronkelijk gewoon mensenwerk was, dan zal mijn tentoonstelling dat hopelijk duidelijk maken."

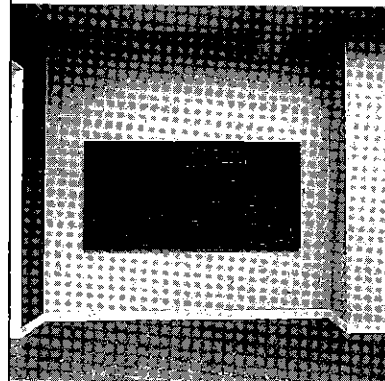
"The title of my installation, 'Nederlandse Kunst.Het Mondriaan Jaar' ('Dutch Art.The Mondrian Year') is ironic and ambiguous. It is my own little 'alternative' exhibition, my personal annotation to the big Mondrian retrospective this year. What time makes of artists, of art and the public, fascinates me. Paintings, like those by Mondrian, take on a life of their own. Contradictions come about in the way they are evaluated, just as there is a new public that is attracted en masse to these colossal shows. I look at it with a mixture of astonishment and wonder.

Mondrian has become a cultural phenomenon, and in my exhibition I try to bring him back down to earthly size. The old people who tell anecdotes about his personal life let us see a very human side to Mondrian. The widow Oud talks about his shaving and his relationship to women, among other things, and Michel Seuphor imitates the way he talked. He was not solely and simply a genius. His use of image material like red, yellow and blue has on one hand been declared sacred, but it has also been robbed of its sanctity because it has been turned into pot-holders, towels, and in my case, pillows.

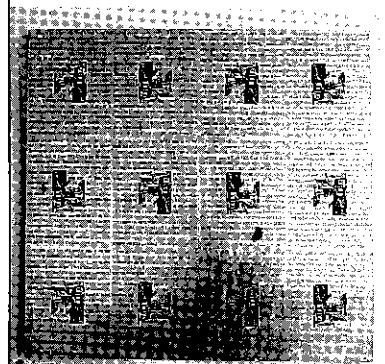
My walls do not have a solid colour, but the texture of wood, so that there is a maximal contrast to the 'Mondrian studio'. For me, wood grain is often a metaphor for time.

Mondrian was known, especially during the second half of his life, to a small group of the initiated, but the mass interest in his work that we are experiencing today was unheard of. That probably tells us more about our times than about Mondrian's work or his person, or about the cultural climate of his day. The interest today is naturally a very artificial one, forced on the world by that

magic number, 50, although in the last 50 years the stylistic materials have meanwhile been repeated to the point of tedium in all sorts of new architectural projects, visual art and other design phenomena. Everyone knows it or recognizes it from his own immediate environment, and it can of course do no harm to bring the source to people's attention from time to time. If we then somehow happen to forget that it was originally just the work of a normal person, then hopefully my exhibition will make that clear."

Roel Achterberg, geen titel, 1994,
Van den Berge, Goes

Roel Achterberg, geen titel, 1993,
Lumen Travo, Amsterdam

Biografie

ROEL ACHTERBERG

1951, 's Hertogenbosch

Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam, 1976-1979

1989 Museum Fodor, Amsterdam

1990 Galerie Hans Gieles, Amsterdam

1991 Aleph, Almere

1992 Picaron, Amsterdam

1993 Lumen Travo, Amsterdam

1994 Van den Berge, Goes

DOMINIQUE GONZALEZ-FOERSTER

1965, Straatsburg (Frankrijk)

Ecole des Beaux Arts, Grenoble, 1982-1987
L'Ecole du Magasin, Centre National d'Art Contemporain de Grenoble, 1987-1988
Institut des Hautes Etudes en Arts Plastiques, Parijs, 1988-1989

1988 Bienvenue à ce que vous..., Galerie Gabrielle Maubrie, Parijs

1990 The Mind of the Mnemonist, Esther Schipper, Keulen

1991 No Man's Time, Villa Arson, Nice

1992 Cabinet de Pulsions, Air de Paris, Nice

1992 Nos Années 70 et autres récits, Galerie du Mois, Parijs

1992 Et la chambre orange, Villa Arson, Nice

1993 RWF, Esther Schipper, Keulen

1993 Numéro Bleu, ARC, Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, Parijs

1993 Backstage, Kunstverein, Hamburg

1993 Aperto, Biennale, Venetië

1994 Film, Galerie Analix, Genève

1994 l'Hiver de l'amour, ARC, Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, Parijs

HERMEN MAAT

1963, Amsterdam

Gerrit Rietveld Akademie, Amsterdam, 1985-1991
Jan van Eyck Academie, Maastricht, 1993-1994

1990 Twelve Channels, Arti et Amicitiae, Amsterdam

1990 Very First, Kunstruimte Witzhausen Meijerink, Amsterdam

1991 KunstRai, Amsterdam

1991 Confrontations, Kunstruimte Witzhausen Meijerink, Amsterdam

1992 Stichting A.I.R./Kanaal-Zero, Amsterdam

1992 Portrait a porter, Beurs van Berlage, Amsterdam

1992 Tafels, W 139, Amsterdam

1992 Protectors, Bloom Galerie, Amsterdam

1993 Interior Dialogues, Montage 93, Rochester, New York, Verenigde Staten

1993 Nicolai Walner Foundation, Kopenhagen, Denemarken

1994 Ars Elektronika, Linz, Oostenrijk

1994 Update Copenhagen, Denemarken

1994 Update Copenhagen, Denemarken

1994 Update Copenhagen, Denemarken

1994 Update Copenhagen, Denemarken

Lezingen

Vrijdag 15 april 1994, 20.00 uur.

Toegang f.5,-, reserveren: tel.(020)4220471

Na aanvang lezing geen toegang!

KWESTIE: CONTEXT.

In een aantal recente tentoonstellingen, m.n. Sonsbeek 93 (Arnhem), Vertrekken vanuit een normale situatie... (Muhka, Antwerpen) en Kontext: Kunst (Graz) werd de sociale, culturele en ideologische context van de kunst gethematiseerd en geproblematiseerd. Bureau Amsterdam organiseert een avond met lezingen over de relatie tussen (hedendaagse) beeldende kunst en haar context.

WOLFGANG KEMP is verbonden aan het Wissenschafts Kolleg, Berlijn en publiceert o.a. 'Der Betrachter im Bild' en 'Kontext: Für eine Kunstgeschichte der Komplexität'. Hij zal ingaan op de relatie kunst-context vanuit een kunsthistorisch perspectief.

De kunsthistoricus en criticus CAMIEL VAN WINKEL zal spreken over enkele actuele voorbeelden van 'context specifieke' kunst.

KITTY ZIJLMANS, universitair docent moderne kunst aan

de Universiteit van Leiden en auteur/samensteller van het boek 'Gezichtspunten', leidt de discussie aan het einde van de avond.

De lezingen worden georganiseerd in samenwerking met het Kunsthistorisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam, en zijn mede mogelijk gemaakt door subsidie van de Gemeente Amsterdam.

Video

JOËL BARTOLOMÉO

In zijn videowerk brengt Joël Bartoloméo (1957, Bonneville, Frankrijk) zijn naaste omgeving in beeld: de familie op vakantie, spelende kinderen en een slapende kat. 'Les grands moments de la photo de famille' en 'A 4 ans je dessinais déjà comme Picasso' zijn grappig en ontroerend: ze doen denken aan dagboeknotities en homevideo's.

Nieuwsbrief

U kunt zich abonneren op de Nieuwsbrief van Bureau Amsterdam. Als u f. 25,- overmaakt op girorekening 4500092 t.g.v. Dienst Musea voor Moderne Kunst te Amsterdam onder vermelding 'Nieuwsbrief Bureau Amsterdam' krijgt u de Nieuwsbrief het komende jaar tien maal toegestuurd. U ontvangt dan tevens de uitnodigingen voor de openingen.

Colofon

Interviews en redactie: Leontine Coelewij (Achterberg en Maat), Martijn van Nieuwenhuyzen (Gonzalez-Foerster) assistentie: Margriet Schavemaker
Secretariaat: Jan Meijer
Vormgeving: Mevis & Van Deursen
Druk: Rob Stolk, Amsterdam
Vertaling: Mari Shields
Foto Achterberg: Hogers/Versluys

Spatial Locations van Hermen Maat is tot stand gekomen in samenwerking met Ron Miltenburg die de tekst schreef en is mede mogelijk gemaakt door financiële ondersteuning van het Fonds voor de Beeldende Kunst, Vormgeving en Bouwkunst en de technische ondersteuning van MonteVideoTBA en Hans Kerkhof.

De presentatie van het werk van Dominique Gonzalez-Foerster en Joël Bartoloméo is gerealiseerd met een bijdrage van de Association Française d'Action Artistique.

Stedelijk Museum Bureau Amsterdam
Rozenstraat 59
1016 NN Amsterdam
tel. 31. (0)20. 4220471
fax. 31. (0)20. 6261730
e-mail: smba@hacktic.nl
geopend van di t/m zo, 11.00 t/m 17.00 uur

12 mei - 12 juni 1994

Puber-alles
(Why am I who I am?)
Groepstentoonstelling i.s.m. gastcurator Mark Wilson en de leerlingen van groep acht van de Aldoende basisschool.